

Колко-то повече въглеродъ-тъ ся окиселява толкова повече отпуска и свѣтлинѣ и топлинѣ. Въ обыкновенни-тѣ кандила и свѣщи вѣтрѣ едно голѣмо количество неокисленъ въглеродъ, кой-то може ся позна отъ това, че ся олѣпа като кадежъ на студени-тѣ прѣдмѣты, кои-то ся надъ него (като на пр.: на тавана, ако е собата ниска), — а това прави да ся хаби горливо-то тѣло. Напротивъ, кога-то въздухъ-тѣ има свободенъ притокъ около пламыка, тогава и повече кислородъ доходитъ въ съприкоснованіе съ пламыка, та тогава ся окиселява, т. е. изгорѣва повече въглеродъ.

30. Всички-тѣ горливи вещества сѫ съставени отъ въглеродъ (*C*) и водородъ (*H*); на тѣзи двѣ стихіи като прибавимъ и три дѣла кислородъ (*O₃*), то запаленый въглеродъ ще земе два-та дѣла, та ще ся прѣобрне на въглекислотѣ (*CO₂*), а водородъ-тѣ ще земе единий дѣлъ, та ще стане вода (*HO*), коя-то излиза на парж. У дыма, кой-то излиза изъ коминя, намира ся повече-то въглекислота, водна пара и не окисленъ въглеродъ.

За въ кѫщи най-много употребителни сѫ лампы-тѣ съ огнище отъ стъклъ цилиндръ (Фиг. 9). У него фитиль-тъ е разнищенъ, какво-то въздухъ-тъ да може да прѣминува прѣзъ него (*a*), а цилиндръ-тъ отдолъ е отворенъ та въ сѫщето время да прѣминува въздухъ-тъ по лицето на фитила (*b*).

Какво у такъвъ лампѣ изгаря всичкий въглеродъ, познава ся отъ това, че студенъ прѣдмѣтъ надъ пламыка остана си чистъ, и цилиндръ-тъ стои всякога

Фиг. 9.